

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/205/2024.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Debreceni Ítéltábla Bf.II.325/2021/156. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. A jogi képviselővel (dr. Kardos Sándor ügyvéd) eljáró indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján nyújtott be alkotmányjogi panaszt.
- [2] Az indítványozó által kifogásolt ügy lényege a következő.
- [3] A Miskolci Törvényszék a 2020. október 19-én és 21-én kihirdetett 16.B.8/2019/676. számú ítéletével az indítványozót mint XI. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki 4 rendbeli bünszervezetben, társtettesként, folytatólagosan elkövetett emberkereskedelem büntetében [Btk. 192. § (2) bekezdés, (3) bekezdés i) pont] és 1 rendbeli bünszervezetben, társtettesként, folytatólagosan elkövetett kerítés büntetében [Btk. 200. § (1) bekezdés, (3) bekezdés]. Ezért őt a bíróság – mint különös és többszörös visszaesőt – halmazati büntetésül 15 évi fegyházbüntetésre és a közügyektől 10 évi eltiltásra ítélte, továbbá vele szemben 700 000 Ft erejéig vagyonekobzást rendelt el. A bíróság megállapította, hogy az indítványozó feltételes szabadságra nem bocsátható, rendelkezett a személyi szabadságot korlátozó kényszerintézkedések hatálya alatt töltött idő szabadságvesztés büntetésbe való beszámításáról, a lefoglalt dolgokról és a bűnügyi költségről.
- [4] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az ügyészség az indítványozó XI. rendű vádlott terhére – a folytatólagosságra utalás mellőzése, súlyosítás, a vagyonekobzás összegének pontosítása és az indítványozó részére visszaadott bűnjelek vagyonekobzás és bűnügyi költség biztosítása céljából való visszatartása érdekében – jelentett be fellebbezést.

- [5] Az indítványozó védője elsődlegesen az ítélet hatályon kívül helyezése, másodlagosan felmentés érdekében, téves minősítés miatt, a bünszervezet megállapításának mellőzése, enyhítés érdekében és a vagyonek kobzása miatt jelentett be fellebbezést.
- [6] A kétirányú fellebbezések alapján eljáró Debreceni Ítéltábla mint másodfokú bíróság a 2021. november 23-án kihirdetett Bf.II.325/2021/156. számú ítéletével – az indítványozó XI. rendű vádlott tekintetében is – megváltoztatta az elsőfokú bíróság ítéletét. Az indítványozó által elkövetett cselekményeket 2 rendbeli társtettesként elkövetett emberkereskedelem büntettének [Btk. 192. § (2), (3) bekezdés i) pont] és 3 rendbeli társtettesként elkövetett kerítés büntettének [Btk. 200. § (1), (3) bekezdés] minősítette. Mindkét bűncselekmény vonatkozásában mellőzte a bünszervezetben elkövetésre és a folytatóságosságra való utalást. A másodfokú bíróság az indítványozóval szemben kiszabott szabadságvesztést 10 évre enyhítette, a vagyonek kobzása összegét pedig 13 017 207 Ft-ban állapította meg. Az indítványozótól lefoglalt dolgokat a lefoglalás megszüntetése mellett az indítványozóval szemben elrendelt vagyonek kobzása és bünygyi költség biztosítására visszatartotta. Egyebekben a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét az indítványozó tekintetében érdemben helybenhagyta.
- [7] A bíróság jogerős ítéletével szemben az indítványozó védője felülvizsgálati indítványt nyújtott be, eszerint a bűncselekmények törvénysértő minősítése által, illetve a Btk. más szabályának a megsértésével törvénysértő büntetés kiszabására került sor, ezért a jogerős ítélet megváltoztatása és lényegesen enyhébb büntetés kiszabása indokolt.
- [8] A Kúria a 2023. június 1-én meghozott Bfv.II.915/2022/17. számú végzésével a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.
- [9] 1.2. Az indítványozó ezt követően alkotmányjogi panaszt nyújtott be a Miskolci Törvényszék 16.B.8/2019/676. számú és a Debreceni Ítéltábla Bf.II.325/2021/156. számú ítélete ellen, amelyet az Alkotmánybíróság IV/2098-4/2023. számú végzésével, egyebíróként eljárva arra tekintettel utasított vissza, hogy az alapügy más terheltje tekintetében kezdeményezett felülvizsgálati eljárás volt folyamatban. Ennek lezárultát követően, 2024. január 17-én az indítványozó alkotmányjogi panaszát ismételtlen előterjesztette.
- [10] Indítványában az Alaptörvény XXVIII. cikk (1), (4) és (7) bekezdésének sérelmére hivatkozva kérte a bírósági döntések megsemmisítését.
- [11] Álláspontja szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének, azon belül a pártatlan bíráskodáshoz való jog sérelme azért merült fel, mert az ügyben korábban elsőfokon eljáró járásbíró bírja – hatásköre hiányának megállapítását követően – „felrendeléssel” a törvényszék bírájaként tárgyalta tovább az ügyet és hozott elsőfokú ítéletet. Ez alapján – szerinte – a másodfokú bíróságnak meg kellett volna állapítania, hogy az ügyben kizárt bíró vett részt.
- [12] Az indítványozó kifejtette, hogy az eljáró bíró egy legfőbb ügyész utasításra hivatkozva és az ügyész vádmódosítás előtt döntött az eltérő jogi minősítés

megállapításáról, ez pedig sérti a funkciómegosztás elvét, mivel „a bíróság gyakorlatilag átvette a vád szerepét”. Hivatkozott továbbá arra, hogy a nyomozási szakaszban az eljárási szabályok megsértésével hallgatták ki a tanúkat.

- [13] Továbbra is vitatta a bíróságnak a jogi minősítés tekintetében elfoglalt álláspontját, mivel a „magyar hatóságok az Európa Tanács kerethatározatait is túllépve sokkal szigorúbban és nem a helyes tartalmuknak megfelelően értelmezték ezeket az emberkereskedelemre vonatkozó rendelkezéseket”. Állította, hogy az „időbeni hatályt és a visszamenőleges jogalkalmazás tilalmát is megsértették”. Ezt arra alapította, hogy a járásbíró által kerítés és kitarottság vádjával letárgyalt ügyben utóbb módosították a vád tárgyává tett cselekmények jogi minősítését. „Pusztán a jogváltozásnak és így a korábbtól eltérő újnak tekinthető jogértelmezésnek visszamenőleges hatálya az érintettek terhére nem lehet” – fejtette ki.
- [14] 2. Az Alkotmánybírósnak az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján mindenekelőtt az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az Alkotmánybírósnak ennek megfelelően tanácsban eljárva először azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a törvényben előírt befogadhatósági feltételeknek.
- [15] 2.1. Az indítványozó az Abtv. 27. §-ára hivatkozva terjesztett elő alkotmányjogi panaszt.
- [16] Alkotmányjogi panaszt az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján a sérelmezett döntés kézhezvételétől számított hatvan napon belül lehet benyújtani. Az indítványozó alkotmányjogi panaszát a IV/2098-4/2023. egyesbírói végzésben foglalt tájékoztatás szerint, az abban meghatározott határidőben – az alapügy más terheltje által indított felülvizsgálati eljárásban hozott döntés számára való kézbesítésétől számított 60 napon belül – terjesztette ismételt elő.
- [17] Az alkotmányjogi panasz az Abtv. 52. § (1b) bekezdése szerinti határozott kérelem feltételeinek megfelel. Az indítvány az Alkotmánybírósnak hatáskörére és az indítványozó jogosultságára vonatkozó hivatkozást tartalmaz, megjelöli az Alaptörvény megsértett rendelkezését, illetve a sérelmezett bírói döntéseket, indokolja azok Alaptörvénybe ütközését és kifejezetten kéri a megsemmisítésüket.
- [18] 2.2. Az Alkotmánybírósnak az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján a továbbiakban azt vizsgálta, hogy az alkotmányjogi panasz az Abtv. 27. § és 29. §-ában előírt tartalmi feltételeket kimeríti-e.
- [19] Az indítványozó az alkotmányjogi panasz előterjesztését megelőzően a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette. Az egyedi ügyben érintettsége kétségtelen megállapítható, mivel az indítványozó az alkotmányjogi panasszal támadott ügyben XI. rendű terhelt volt, mindegyik ítélet hatálya kiterjedt őrá is.
- [20] 3. Az Alkotmánybírósnak a Miskolci Törvényszék 16.B.8/2019/676. számú, a Debreceni Ítéltábla Bf.II.325/2021/156. számú ítéletével szemben benyújtott alkotmányjogi

panasz vonatkozásában előrebocsátja, hogy az Alkotmánybíróság az Abtv. 29. §-a szerint az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.

- [21] Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmére elsőként azzal összefüggésben hivatkozott, hogy – álláspontja szerint – ügyében az elsőfokon eljáró bíróság az ügy elintézéséből kizárt volt.
- [22] Az Alkotmánybíróság az indítványozó érvelésével kapcsolatban a következőkre mutat rá.
- [23] Az Alkotmánybíróság értelmezése szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése *processzuális* alapjogot tartalmaz, amely elsősorban a bírósági eljárással szemben támasztott eljárási garanciák rendszerét jelenti {ld. pl. 3154/2021. (IV. 22.) AB végzés, Indokolás [10]; 5/2020. (I. 29.) AB végzés, Indokolás [47]}. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata alapján a döntéseiben esetről esetre határozta meg a tisztességes bírósági eljárás konkrét ismérveit. Így nevesíteni lehet azokat a követelményeket, részjogosítványokat, amelyek ezen alapjog alkotmányos tartalmát jelentik {ld. bővebben 3294/2021. (VII. 22.) AB határozat, Indokolás [55]; 3025/2016. (II. 23.) AB határozat, Indokolás [19]; 3257/2020. (VII. 3.) AB határozat, Indokolás [33]}.
- [24] Az indítványozó szerint sem vitatott, hogy önmagában nem ütközik jogszabályba az, ha – mint jelen alapügyben történt – a járásbíróságon eljáró bíróság, az ügyben a járásbíróság hatásköre hiányának megállapítását követően, a törvényszékre kirendelése után a törvényszék elsőfokú bírójaként eljár, illetve jár el ugyanazon ügyben. [Indítványkiegészítés, 5. o. harmadik bekezdés, vö. a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 76. § (5) bekezdésének h) pontja, valamint a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény 32. § (1a) bekezdése].
- [25] 3.1. Az Alkotmánybíróság előrebocsátja, hogy a bíróság a hatáskörét és az illetékességét hivatalból vizsgálja (Be. 23. §), ha a bíróságnak az ügy elbírálására nincs hatásköre vagy illetékessége, az ügyet átteszi a hatáskörrel, illetve illetékességgel rendelkező bírósághoz [Be. 485. §, 484. § (1) bekezdés a) pont, 511. § (1) bekezdés, 536. § (1) bekezdés, 537. § (1) bekezdés a) pont]. Feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés, ha a bíróság a hatáskörét túllépte [Be. 608. § (1) bekezdés c) pont].
- [26] A hatáskör hivatalbóli vizsgálata az eljáró bíróság – törvény erejénél fogva – kötelessége, ebbéli jogi álláspontja vele szemben kifogásként nem állítható, esetleges elvétése pedig nem a bíróság kizártságát, hanem az ítélet eljárásjogi érvénytelenségét eredményezi.
- [27] 3.2. Az indítvány kifogása kapcsán az Alkotmánybíróság rámutat arra, hogy a bíróság törvényi kizárási okai között az indítványozó kifogása szerinti ok nincs. A Be. elsőfokú bíróság hatáskörére vonatkozó szabálya pedig nem az eljáró bíróság személyéhez,

hanem a törvény erejénél fogva az ügy tárgyához, illetve bizonyos esetben az eljárás alanyához kötött.

- [28] A Be. alapján felülvizsgálati ok és feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés, ha az ítélet meghozatalában a törvény szerint kizárt bíró vett részt, ami hivatalból vizsgálendő.
- [29] Törvény szerint kizárt a bíró, ha vele szemben valamely objektív, konkrét, törvényben meghatározott kizárási ok fennáll; valamint, ha önmagával szemben elfogultságot jelentett be [vö.: 17/2001. (VI. 1.) AB határozat 1. pontja; ABH 2001, 222.]. Mindkét esetben – megdönthetetlen – törvényi vélelem szól a pártatlanság ellenében elfogultság mellett. Ezek a kizárási okok kimerítően meghatározottak, objektívek. Hatásuk pedig – kizárás iránti igény érvényesítése, illetve kizárást megállapító határozat nélkül is – abszolút, feltétlen, mérlegelést nem igényel, csupán magának az okként szolgáló tény fennállása vizsgálendő.
- [30] Szintén kizárt az a bíró, akinek kizárását elfogultság címén egyéb okból indítványozták és kizárását külön határozat megállapította, vagy kizárásának elintézése igazgatási (nem peres) úton, külön határozat nélkül történt. A kizárás ezen oka relatív. Törvényi megfogalmazása általános („akitől az ügy elfogulatlan megítélése egyéb okból nem várható”), nem fűződik hozzá megdönthetetlen vélelem. A törvényi szabályok szerint érvényesíteni (illetve bejelenteni) kell. Külön vizsgálendő maga az elfogultság alapjául szolgáló tény valósága és annak – elfogultságot megalapozó – alkalmassága, ami mérlegelést igényel.
- [31] Az ügy elintézéséből eleve – törvény erejénél fogva – kizárás törvényi okai (vö.: Be. 14. §; objektív, abszolút okok) értelemszerű indoka, hogy az ügyben bíróként
- ne járjon el az, aki az ügyben nem bíróként már eljár (vagy ilyen személy hozzátartozója), avagy aki az ügyben mint büntetőeljárásban résztvevő személy vesz vagy vett részt (vagy ilyen személy hozzátartozója); mivel ez a bíró személyében feloldhatatlan kettősséget jelent;
 - ne járjon el az, aki az ügygel összefüggésben titkos információgyűjtés engedélyezéséről döntött; mivel ezáltal tevőlegesen résztvett bizonyíték gyűjtésében;
 - ne járjon el az, aki a vádemelés előtt nyomozási bíróként vagy a nyomozási bíró határozata elleni fellebbezés tárgyában eljár. [34/2013. (XI. 22.) AB határozat, 21/2016. (XI. 30.) AB határozat]
 - egyazon ügyben ne legyen önmaga felülbírálója, avagy ne végezze önmaga utasítására az új, illetve megismételt eljárást; mivel a perjogi jogorvoslatok intézésének záloga a szervezetjogi elhatárolás;
 - érdemi határozathozatalát követő megismételt illetve új eljárásban a korábbi ténybeli meggyőződése ellenére ne kényszerüljön eljárni; mivel a ténybeli megalapozatlanság, illetve a perújítás esetében valójában a bírónak a hiteltérdemlőség kérdésében hozott álláspontja van megtámadva, illetve elégtelenként kifogásolva.

- [32] Ezen túlmenően, illetve ezen kívül önmagában az a körülmény, hogy a bíró az eljárás valamely korábbi szakaszában egyazon ügyben eljár – a törvény alapján – nem jelent feltétlen, abszolút kizáró okot, illetve annak nem indoka.
- [33] Ehhez képest az a perjogi körülmény, hogy az alapügyben, a vádemelést követően elsőfokon először eljárt járásbíró bírja megállapította a hatásköre hiányát, majd ezt követően őt a bíróság „felrendelte” törvényszéki bírónak, s ekként már mint a törvényszéken eljáró bíró tárgyalta az ügyet, nem jelenti azt, nem vezet oda, hogy a bíró önmaga korábbi döntésével kerülne szembe, avagy önmagát jogorvosolná.
- [34] Perjogi helyzete, mind a szervezetjogi, mind pedig az eljárásjogi rendelkezéseknek megfelelő, azokkal összhangban álló. Szervezetjogi helyzetének változása („felrendelése”) ezen nem változtatott. Korábbi – járásbíró hatáskörének hiányát megállapító – döntése, tartalmát tekintve nem jelent elígerkezést későbbi, a bizonyítás alapján hozott, a bűnösség kérdésében való döntése vonatkozásában. Elfogulatlansága, előítéletmentessége iránt kétséget nem ébreszt. Törvényi köteletségének tett eleget, s a vádszerinti bűncselekmény tárgyi alapon álló jogi minősítéséről foglalt állást.
- [35] Ehhez képest pedig az indítványnak a pártatlan bíráskodáshoz való jog sérelmére vonatkozó kifogása ténybeli alapot nélkülöző feltevés.
- [36] 4. Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírósági eljárás sérelmét látta a funkciómegosztás elvének sérelme miatt is, mivel – álláspontja szerint – „a bíróság gyakorlatilag átvette a vád szerepét” amikor egy legfőbb ügyészi utasítás alapján döntött az eltérő jogi minősítés megállapíthatóságáról.
- [37] 4.1. Az indítvány e körben – többek között – a következőket tartalmazza.
- [38] „A Járásbíró a végzés indokolásában előadta, hogy a bíróság hivatalos tudomással bír a Legfőbb Ügyészség Nyomozásfelügyeleti és Vádelőkészítési Főosztályának 2018. október 25.-én kelt NF3889/2014/11. számú Legfőbb Ügyészség iránymutatásának tartalmáról, amely a prostitúciós cselekményeket másként értelmezve, helyettük az emberkereskedelem megállapítására ad iránymutatást. A bíróság a végzésben rögzíti, hogy a Legfőbb Ügyészségi iránymutatások a bíróságot nem kötelezik, de mégis megállapítja, hogy: »a bíróság a bizonyítási eljárást követően észlelte, hogy az ott felvett bizonyítékok közül rendelkezésre állnak olyanok, amelyek alkalmasak lehetnek az ügyészi indítványban írt bűncselekmény történeti és törvényi elemeinek megvalósítására.«.”
- [39] 4.2. A Be. szabályozása szerint: „A vádtól eltérő minősítés lehetősége
- [40] 495. § (1) Ha megalapozottan feltehető, hogy
- a) a vád tárgyává tett cselekmény a vádirati minősítéshez képest más bűncselekmény vagy további bűncselekmény megállapítására lehet alkalmas, illetve

b) a vádirati minősítés szerinti bűncselekmény súlyosabban vagy enyhébben minősülhet,

a bíróság végzésével megállapítja, hogy a vád tárgyává tett cselekmény a vádtól eltérően hogyan minősülhet.”

[41] A Be. idézett rendelkezéséből következő, miszerint:

– a Be. nem határozza meg azokat az eszközöket, szempontokat, stb., amelyek alapján a bíróságban kialakul a vádtól eltérő minősítés feltételezhetősége;

– amennyiben a bíróság feltételezi a vádtól eltérő minősítés lehetőségét, ezt végzésben meg kell állapítania, nincs lehetősége a végzés meghozatalának mérlegelésére.

[42] A végzés meghozatala pedig maga után vonhat egyéb, a bíróságra nézve kötelező eljárási cselekményeket (pl. ügy áttétele), vagy a bíróság mérlegelési körébe tartozó döntést (pl. előzetes letartóztatás elrendelése).

[43] 4.3. A Be. szabályozása tehát nem zárja ki, hogy a bíróság egy legfőbb ügyészi utasítás ismeretében jusson arra a következtetésre, hogy fennállhat a vádtól eltérő minősítés lehetősége. Ilyen esetben pedig végzést kell hoznia e körben. Mindezek alapján tehát fel sem merülhet a kétely, hogy a bíróság eljárása során átvette a vád funkcióját.

[44] 5. Az indítványozó állította továbbá, hogy a nyomozati szakban több eljárási szabálysértést követtek el, valamint részleteiben vitatta a bíróságnak a jogi minősítés tekintetében elfoglalt álláspontját.

[45] E körben az Alkotmánybíróság a gyakorlatából a következőket emeli ki.

[46] Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja értelmében alkotmányjogi panasz alapján a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját vizsgálja. Az Alkotmánybíróság számos döntésében kifejtette, hogy: „a bíróságok ítéleteit [...] akkor bírálhatja felül, ha azok az Alaptörvény megszabta értelmezési tartományt megsértik, és ezáltal a bírói döntés alaptörvény-ellenes lesz” {3119/2015. (VII. 2.) AB végzés, Indokolás [22]; 3031/2016. (II. 23.) AB végzés, Indokolás [19]; 16/2016. (X. 20.) AB határozat, Indokolás [16]; 17/2016. (X. 20.) AB határozat, Indokolás [25]}.

[47] „A bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz azonban nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének. [...] Egyébként az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna {3268/2012. (X. 4.) AB végzés, Indokolás [28]}. [...] A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható. Sem a jogállamiság elvont elve, sem a

tisztességes eljárás alapjoga, sem a diszkrimináció tilalma nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti „szuperbíróság” szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]-[14]}.

- [48] Annak megítélése, hogy a nyomozati szakban megsértettek-e eljárási szabályokat, illetve, hogy az adott tényállás hogyan minősül, nem az Alkotmánybíróság által vizsgálható alkotmányossági, hanem a rendes bíróságok által eldöntendő ténymegállapítási és törvényességi kérdés.
- [49] Mindezek alapján az indítvány nem felel meg az Abtv. 29. §-ban foglalt feltételnek, mivel semmilyen kételyt nem támaszt abban a vonatkozásban, hogy a bírósági eljárásban nem következett be a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, illetve nem fogalmazott meg alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést.
- [50] Ekként az Alkotmánybíróság az indítványt – az Abtv. 47. § (1) bekezdése és az 56. § (1)–(2) bekezdései, valamint az Ügyrend 5. § (1) és (2) bekezdései szerint eljárva, az Abtv. 29. §-ára tekintettel, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a*) pontja alapján – visszautasította.

Budapest, 2025. szeptember 9.

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Handó Tünde s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.
alkotmánybíró